

Marina (Pozor, pohov) - Chicago Podkoží

1. Když jsem jednou na palubě převzal velení, pozor - pohov, jo převzal velení.

Posádka i důstojníci byli jeleni, pozor - pohov jo byli jeleni.

Zahučela děla, koule z děla vyletěla, paluba se chvěla, když rána dozněla.

Škoda rány, která z děla nevyletěla, pozor - pohov, jo nevyletěla.

- Ref.: Když jsem sloužil u maríny, jen jednou jsem ztroskotal.

C D7 G

Blesk urazil dva komíny a já klidně velel dál.

Kolem nás tajfun zuřil, moře bouřilo, z posádky se hrůzou kouřilo.

G C A7 D7 G
Když jsem sloužil u maríny, bál se mě i admirál.

2. Jednou přišel na palubu reform Vosátka, pozor - pohov, jo reform Vosátka.
Začal na nás nadávat, že nejsme posádka, pozor - pohov, že nejsme posádka.
Paluba je hladká, kde se vzala, tu se vzala, spadla na něj kladka a ta mu dodala.
Na pohřeb jsme zavolali všechny z posádky, pozor - pohov, na počest Vosátky.

Ref.:

3. Ten, kdo zažil opravdovou bouři na moři, pozor - pohov, jo bouři na moři, toho nechte vypravovat, ten ať hovoří, pozor - pohov, jo ten ať hovoří. Málokdo to snese, blesk do lodi když uhoď, a ten kdo se třese, se na loď nehodí. Kdo se třese, ten se na loď vůbec nehodí, pozor - pohov, jo vůbec nehodí.